

FARNÍ LIST 2013

Postit se z lásky

Nedávno jsem potkal jednoho ušlechtilého člověka, kterému se jistě v mládí dostalo křesťanského vychování. Dobře věděl, co je to Popeleční středa – den, kdy se drží půst. Když mi začal s hrdostí vyprávět, jak při nenadálém zjištění, že Popeleční středa přišla letos hodně brzy, pohotově nahradil ve svém jídelníčku připravené maso z předchozího dne jiným pokrmem, musel jsem jej pochválit. Podobnou pochvalu si zaslouží všichni věřící, kteří se po celou postní dobu ochotně zřikají svých oblíbených zábav, více vyhledávají příležitosti ke společné modlitbě v rodinách i ve farnosti a s radostným srdcem odkládají stranou almužnu pro chudé a potřebné. Tak tomu v postě vždycky bylo, je a má být. Při všem postním snažení nám však nesmí uniknout smysl a cíl těchto zbožných tradic. Křesťanský půst totiž není totéž co dieta. Dietu lékař rázně nařídí či alespoň vřele doporučí s ohledem na zdraví pacienta. Smysl postu je jiný. Nikdy nekončí u nás samých. Nejde při něm o asketické, ani charitativní „výkony“. Pravý duchovní půst člověka osvobozuje od zahleděnosti na sebe, učí ho vědomě obracet pozornost od materiálního dobra k vyšším hodnotám, a tak jej otevírá vůči Bohu. Pravý půst poznáme podle toho, že v nás spolehlivě probouzí hlad po Božím slově a pomáhá nám vnímat Boží přítomnost v každodenním životě. Bůh se raduje pouze z takového postu, který konáme z lásky k němu a který v nás lásku dále prohlubuje! Prorok Izaiáš to v Bibli vystihuje památnými slovy: „Je tohle půst, jaký se mně líbí, den, v němž se člověk umrtvuje? Sklonit hlavu jako rákos, ustlat si na žinici a prachu? Tohle nazveš postem, dnem milým Hospodinu? Či není půst, jaký si přeji spíše toto: rozvázat nespravedlivá pouta, ... popřát pohostinství bloudícím ubožákům, ... neodmítat pomoc svému bližnímu?“ (Iz 58,5-7) Někdo by mohl říci: „Když je to tak, proč se tedy trápit sebezapíráním a prodlužovat dobu modliteb? Není lepší přejít rovnou ke skutkům milosrdenství a nedělat si při tom zbytečné násilí?“ Jakkoli by se to mohlo zdát logické, tato zkratka je také falešná. Cestou pokání musíme jít, abychom se nejprve nechali Bohem přitáhnout, očistit a proměnit, takže pak budeme moci milovat s ním, v něm a jako on. „Křesťanský život,“ zdůraznil v poselství k letošní přípravě na Velikonoce papež Benedikt, „spočívá v tom, že neustále vystupujeme na horu setkání s Bohem, abychom potom zase sestoupili dolů, nesli si s sebou lásku a sílu, která z toho pramení, a pak s toutéž Boží láskou mohli sloužit bratřím a sestrám.“ Není divu, že právě v postní době volá církev své členy více než jindy k účasti na různých duchovních obnovách a pobožnostech. Bude-li zájem o společná zastavení nad Božím slovem mezi námi růst, jde o dobré znamení. Nepostili jsme se zbytečně.

Žehná vám otec Tomáš

Malé ohlednutí za sbírkami na hospodyně

První sbírku, která proběhla asi před padesáti lety, provedla paní Serinková, která bydlela na farním bytě ve dvorku. O finanční pomoc tehdy poprosila starší hospodyně, které mile rády přispěly. Částka byla určena na mši svatou za hospodyně, která byla odsloužena na Hromnice.

A jak jsem se ke sbírkám dostala já?

Když jsem byla v důchodu, vzpomněla jsem si na tento krásný zvyk a rozhodla jsem se, že se ho pokusím obnovit. O této myšlence jsem mluvila s několika dalšími hospodyněmi a ty souhlasily, že rády přispějí. Nejdříve to byla spíše menší občůzka po vesnici zvláště k těm hospodyním, které jsou věřící, ale později se přidali také farnice ze Seničky, a dokonce i hospodyně, které do kostela třeba vůbec nechodí. K hospodyním se připojilo i několik hospodářů.

Starší hospodyně, které se do kostela nedostaly ze zdravotních důvodů, mě vždy po Novém roce už nedočkavě vyhlížely a vyhlízejí s připraveným darem. Jednou z nich byla i paní Štaigelová, která se do kostela nemohla dostavit kvůli svému stáří. Právě jí jsem při jedné ze svých návštěv donesla videozáznam odsloužené mše svaté. Paní Štaigelovou video tak dojalo, že se radostí rozplakala.

Vybraná částka od hospodyň a hospodářů je vždy určena na aktuální potřeby naší farnosti. Letošní výtěžek, který činil asi 23 000 Kč, je věnován na varhany.

Všem dárcům Pán Bůh zaplat! A dá – li Pán Bůh, tak příští rok se zase uvidíme

Anna Štafová

Příprava na biřmování byla pro mě výzva

Když byl Ježíš pokřtěn, hned vystoupil z vody, a hle, otevřela se nebesa a spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na něho. A z nebe promluvil hlas: "Toto je můj milovaný syn, jehož jsem si vyvolil." Mt (3,16-17)

Biřmování (z latinského confirmatio utvrzení) je jedna ze sedmi svátostí. Společně se křtem je biřmování jedna z nezrušitelných svátostí, kterou přijímáme pouze jedenkrát za život. Účinkem svátosti biřmování je zvláštní vylíti Ducha svatého, jak bylo kdysi uděleno apoštolům v den Letnic. Pevněji nás spojuje s Kristem, rozmnožuje v nás dary Ducha svatého, poskytuje nám zvláštní sílu Ducha svatého, abychom šířili a bránili víru slovem i skutkem jako opravdoví Kristovi svědkové, abychom statečně vyznávali Kristovo jméno a abychom se nikdy nestyděli za Kristův kříž. I v naší farnosti letos 21. dubna 2013 přijmou někteří svátost Biřmování. A my vám nabízíme rozhovor s jedním z nich.

Na začátku našeho rozhovoru tě prosím, aby ses nám představil. Kolik ti je let, kde studuješ a jaké máš koníčky?

Jmenuji si Jan Navrátil, bydlím v Seničce, mám 16 let a druhým rokem studuji na Obchodní akademii v Olomouci. Jsem ministrant, skaut, aktivně se zapojuji do příprav farního tábora spolu s ostatními vedoucími a velmi rád sportuji. Jezdím na kole, lyžuji, hraji fotbal, tenis, ale mým největším koníčkem je házená a to už od první třídy. Nejdřív jsem hrál za Senici a teď už druhou sezonu jsem brankář v Tatranu Litovel. Koníčků mám celkem dost.

Kolik máš sourozenců?

Nemám žádného sourozence, ale za to mám velkou rodinu bratraců, sestřenic a hlavně dobrých kamarádů.

Jak dlouho se na svátost biřmování připravuješ?

No přesně na den to nevím, ale bude to skoro rok.

Přihlásil ses na přípravu sám?

Ne, jednou mi zavolał otec Tomáš a zeptal se mě, jestli bych nechtěl chodit na přípravu k biřmování. Zeptal se mě, jestli jsem o tom aspoň už přemýšlel. Já jsem mu nejdřív řekl, že nevím, jestli to budu časově zvládat a zdali jsem na to již připravený. Ale pak jsem si řekl, že je to výzva a rozhodl jsem se to zkusit a ono to vyšlo. I když jsem nemohl kvůli tréninku chodit s ostatními biřmovanci, měl jsem přípravu individuální.

Jaké sis vybral bířmovací jméno?

Václav

Můžeš nám prozradit proč?

Můj táta se jmenuje Václav a jeho bířmovací jméno je Jan. Já se jmenuji Jan a moje bířmovací jméno je zase Václav. Líbily se mi charakteristické vlastnosti sv. Václava - zbožnost, hrdoat a je patronem naší země.

Prozradíš nám svého bířmovacího kmotra?

Ne, všechno vám říct nemůžu. Ale když přijdete na mši 21.4.2013 v 8,00 do našeho kostela, tak ho nebo ji poznáte (směje se Honza). Jen vám prozradím, že je to moje velmi dobrá kamarádka, se kterou si rozumím, a která mě chvíli učila dokonce i v náboženství na základní škole.

Honzo, děkuji za rozhovor a snad můžu za ostatní farníky slíbit to, že na vás všechny, kterým bude udělena svátost bířmování, budeme v modlitbách vzpomínat. A otci Tomáši děkujeme za přípravu a čas, který vám věnoval.

Vendula Koupilová a Ludmila Štařová

Historie pobožnosti křížové cesty

Křížová cesta je projevem zbožnosti, která čerpá z františkánské tradice. Je zde mnohem hlubší a zajímavá historie. Známy apokryf O smrti Mariině (zřejmě z 5. století) vypráví, jak Panna Maria chodívala ke konci života po Jeruzalémské křížové cestě, a tak dala sama základ pro tuto formu modlitby. Putování křesřanů do Svaté země bylo až do roku 1073 bez překážek. Tehdy napadli Palestinu Turci, začali pronásledovat křesřany a zakázali jim navštěvovat posvátná místa. Roku 1342 dovolili Turci řeholi sv. Františka udržovat a chránit posvátné budovy ve Svaté zemi. Křesřané ale z různých důvodů nenavštěvovali Svatou zemi tak jako dříve. Protože ne každý si tehdy mohl dovolit takovou pouť vykonat, chtěli františkáni umožnit i chudým lidem a těm, kteří se nemohli do Svaté země vydat, alespoň v myšlenkách projít místy spojenými s Kristovým utrpením. Tak se postupně zformovalo 14 zastavení křížové cesty, která má dávat lidem odvahu a vnitřní sílu vítězit nad slabostmi, kterým se na

své životní pouti nemohou vyhnout. V počátcích zřizování křížových cest počet zastavení značně kolísal (od 7 až do 31 zastavení).

Františkáni se snažili získat pro věřící křesřany nějakou náhradu, aby alespoň v duchu konali se Spasitelem jeho cestu bolestného utrpení u jeho obrazů nebo soch, které křížovou cestu znázorňují. Proto do všech františkánských kostelů umístili obrazy křížové cesty. Mezi prvními titeli křížové cesty vynikal dominikán P. Alvarus. V roce 1405 vystavěl v Cordobě kapli se 14 zastaveními. Františkáni požádali Svatou stolicí, aby udělila křížovým cestám ve františkánských kostelech stejné odpustky, které mohou poutníci v Jeruzalémě získat při každém zastavení. Papež Inocenc XI. žádosti vyhověl a výnosem z 5. září 1686 udělil odpustky jeruzalémské křížové cesty všem františkánským kostelům, řeholníkům a řeholnicím řádu sv. Františka. Benedikt XIV. výnosem ze dne 30. srpna 1746 dovolil zřícení křížové cesty ve všech kostelech a kaplích, pokud to dovolí diecézní biskup. Také povolil zřícování dvou křížových cest. Jedné v kostele a druhé venku. Tím se křížová cesta rozšířila do celého světa a je téměř v každém kostele.

K velkým šířitelům křížové cesty patřil františkánský mnich Svatý Leonard z Porto Maurizio (1676-1751), který postavil 570 křížových cest. Podle něho je křížová cesta povzbuzením pro chladné lidské srdce. Jeho způsob oslavování křížové cesty se stal nejoblíbenějším a nejrozšířenějším. Křížové cesty se staly velkou inspirací pro malíře, řezbáře, sochaře a mnohé další umělce. Mnohé z nich patří mezi vrcholná umělecká díla. Jsou často vytvářeny i v současnosti.

Vyňato z brožurky Kunratická Křížová cesta (rok vydání 2009).

Ze života svatých v našem kostele

Svatý Juda Tadeáš

Juda v hebrejském jazyce znamená, nechť je Bůh slaven a Tadeáš značí též velkodušný. Juda byl bratrem Jakuba Menšího, byl Ježíšův nejen blízkým příbuzným, ale také jedním z dvanácti apostoľů. Datum a místo narození tohoto svěťce nám není známo. Víme však z

dostupné literatury, že žil v prvním století našeho letopočtu. Evangelisté sv. Matouš a sv. Lukáš se ve svých evangeliích zmiňují, že při poslední večeři chtěl Juda po Ježíšovi vysvětlení jeho slov a Ježíš mu odpověděl: „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat, přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek“.

O jeho apoštolátu nic přesnějšího nevíme. Církevní historik Nikefor Kallista uvádí, že Juda Tadeáš hlásal evangelium v Judei, Samaři, Idumci, Sýrii a Mezopotámii. Pod Judovým jménem se v Novém zákoně nachází krátký list adresovaný křesťanům v Anatolii, jako varování před nepravými naukami. Autor listu označuje sám sebe jménem Juda, jako služebník Ježíše Krista a bratr Jakobův. Většina historiků a vykladačů se shoduje, že se jedná o jednoho z dvanácti apoštolů, řečeného Tadeáš. List byl napsán před zničením Jeruzaléma r. 62 – 66 někde na východě.

Socha sv. Judy, zvaného Tadeáše (velkodušný, odvážný), je umístěna v našem kostele na levém bočním oltáři sv. Barbory na pravé straně. Svatý Juda Tadeáš zemřel mučednickou smrtí v Emesse. Ovšem stejně tak, jak datum narození, není nám znám letopočet

jeho smrti. Je uctíván jako partron beznadějných případů a jeho atributy jsou: bárka, hůl a kopí.

Na závěr bych vám chtěla sdělit jednu zajímavost. V Praze na náměstí Republiky stojí kostelík a před ním na nádvoří je umístěna socha tohoto světce sv. Tadeáše v nadživotní velikosti. Během roku na toto místo přichází spousta lidí, aby se pomodlili modlitbu, která je u jeho sochy umístěna a poprosit ho o pomoc v beznadějných situacích. Nosí mu spousty květin, obrázků, dárků a pár drobných do kasičky, jako poděkování za vyslyšené prosby. Při vypošování každý pohladí jeho nohu a požádá o požehnání. Nevím, jak dlouho tam již socha stojí, ale věřte, že v kamenné noze je už pěkný důlek. Poutníci totiž nedosáhnou výš než na jeho nohu. Až budete někdy v Praze, tak si vzpomeňte a běžte si vyprosit požehnání pro sebe a vaše rodiny s prosbou o pomoc.

Božena Vychodilová

Čtení na pokračování

Drazí farníci, nedávno jsem na TV Noe sledovala záznam z přednášky Otce Vojtěcha Kodeta z Charismatické konference v roce 2005. Byl to pro mě úžasný zážitek, protože i když je tato přednáška 8 let stará, všechny myšlenky a rady jsou velmi aktuální a především inspirující. Ráda bych se s Vámi podělila o několik hlavních myšlenek. Celá přednáška je velmi dlouhá a proto jsme ji rozdělili do několika částí. A tak budeme mít v našem Farním listě i četbu na pokračování.

Ač se k tomu mnoho lidí nerado přizná, je skutečností, že mnoho lidí má ve svém životě období, kdy je to v kostele nebvá. To není většinou žádná katastrofa, ale je to výzva k zamyšlení se nad celou touto problematikou a možnost posunout se tak snad i kousek dál.

Jenou mi kdosi řekl: „Otče, ale vy nevíte, o čem je ten život laiků. Vy nevíte, co laik musí v kostele vydržet a vytrpět...“ Ono to je někdy skutečně náročné. Proč? Samozřejmě hraje roli lidský faktor. My víme, že středem liturgie nejsem ani já ani vy, ale Bůh, který je někde uprostřed a který to všechno zinscenoval a vede nás k tomu. Můžeme říci, že je to celá Nejsvětější Trojice. To je sice hlavní aktér celého slavení, ale s nimi asi opravdu není problém. Ani s Pánem Ježíšem, ani s Duchem svatým. My ale

se slavením máme problém. My nerozumíme a nedovedeme se otevřít pro jejich působení.

A pak jsme tady my – kněží u oltáře. Nemí jedno, kdo mši svatou slouží. Když je kněz skutečným služebníkem Božím, je pomazán Duchem, zvěstuje evangelium a neříká při kázání jenom příběhy z cest nebo svůj vlastní chrobopis. Apoštol Pavel píše, že víra je ze slyšení, a to je moc důležitá věc. Tam, kde se skutečně evangelium zvěstuje v moci Boží, prorockým způsobem, tam se lidé probouzejí k víře, tam roste Boží obec, tam Duch svatý může osvědčovat z hříchů, může osvěcovat naši cestu, může uspořádávat naše vztahy, proměňuje náš život. Přitom právě kázání bývá hlavním bodem bohoslužby, který většinou lidí tak trochu napíná, někdy i zakalí celé slavení. Ale ono to taky není žádná legrace stát u oltáře mít před sebou dav lidí.

Víte, vždycky když nastane období kněžských přesunů, nastanou také různé petice, přicházejí delegace z farností s poselstvím dvojího druhu: „tohohle nechceme pustit,“ a „tohohle nechceme přijmout.“ Generální vikář objíždí farnosti a mluví s těmi lidmi, mluví s kněžími. Už je připravená změna, teď stačilo vyměnit dva lidi, ale tamten nechce jít tam, kde byl ten první, takže musíme najít třetího, abychom je mohli vyměnit. Teď ten třetí zase nechce jít tam... Nakonec je z toho změna sedmi míst. A teď, když už je všechno připraveno, přijde petice a pan farář řekne, že se stěhovat nebude...Nedovedete si představit, co je to na biskupstvích za trauma. Nehledě na to, že samozřejmě i generální vikář i biskup přeje každé farnosti mladého, schopného, zdravého, výborného kněze kazatele, šikovného, který to umí s mládeží i se starými lidmi, který se vydává do krajnosti, nevím co všechno. Ale kde je má brát? A přesto nejsme úplně bezmocní, co se týká kněží, tedy my kněží už vůbec ne. Ale ani vy nejste bezmocní. Sice budete těžko kněze předělávat, ale přesto můžete hodně. První věc je, že toho kněze přijmete jako člověka. Takového, jaký je. S jeho historií i s jeho limity. Jako člověka. Že se za něj budete modlit jako za kněze a podporovat ho.

A že budete od něho něco očekávat. To je hrozně důležitá věc, protože když přijde kněz do farnosti a nikdo od něho nic nechce, to je to nejhorší, co se může stát. Ten nejhorší pocit je, když mě nikdo nepotřebuje, nikdo ode mě nic nečeká. Na druhou stranu je pravda, že když

jsou kněží přetížení, vylézají zase jejich slabosti, dovedou být nervózní, panovační a utrhační. (To ale taky jistě pochopíme, když toho má nad hlavu. Je lepší se mu vyhnout...).

Ale i když kněze nezměníte, může se stát jedna zvláštní proměna jako v jedné farnosti, kde měli kněze, který ani nebyl moc hodný, kázat už vůbec neuměl, a tak na ty lidi dokonce z kazatelny křičel. Kdosi jim poradil: „Tak se za toho kněze modlete.“ Tak se modlili a modlili a modlili. A kněz se neměnil. A další jim říkal: „Modlete se dál,“ tak se modlili, modlili a modlili. Uběhlo pár let, kněz se nezměnil, ale byl přeložen. A v té farnosti zůstalo pět modlitebních skupin, které vyrostly na základě toho, že se modlili za svého faráře.

Někdy se říká, že farnost má takového kněze, jakého si vymodlí. Diecéze má takového biskupa, jakého si vymodlí. Já si myslím, že to tak úplně pravda není. Logika Boží není taková jako naše. Ne že by modlitba neměla smysl, ale kdo nám zaručil, že když tady budu deset let klečít na podlaze, přijde svatý farář arský? Vždyť to Pán Ježíš neslibil. Určitě se posvětim já a určitě, když se za něj modlím, vyroste i moje láska k němu. A možná že i jemu pomohu, aby se otevřel pro dary, kterým se dřív neotvíral. Ale důležité je, abychom se modlili za něj i za farnost a hlavně abychom dělali to, co můžeme dělat my. Já vám nemohu zařídit, že budete mít dobrého kněze. Ale když budete dělat to, co chce Bůh, budete mít ve farnosti výborné věřící - a to budete vy. A jednou bude pro každého kněze radostí přijít do vaší farnosti. A to je také důležitá věc.

Převzato od P. Vojtěcha Kodeta, ThD., O.Carm.

Velikonoce ve znamení svátostí

Letos bude velikonoční doba v naší farnosti výjimečná v tom, že budeme mít možnost být svědky udělení a přijetí pěti svátostí. To jistě není obvyklé, o to více budeme vnímat výjimečnost a krásu letošních Velikonoc. Svátostí je celkem: křest, biřmování, eucharistie, svátost smíření, pomazání nemocných, kněžství a manželství. Tyto svátosti se týkají všech důležitých okamžiků života křesťana.

Křest

Křest je největší dar v životě člověka. Křtem člověk přijímá dar víry a stává se křesťanem. Tím se zapojuje do společenství věřících – církve. Při obřadu křtu se lije voda na hlavu křtěnce, což symbolizuje očistění od hříchu a znovuzrození v Duchu svatém. Křest je vstupní branou, která otevírá přístup k ostatním svátostem. V naší farnosti proběhne o vigilii Zmrtvýchvstání Páně 30. března (Bílá sobota) křest dospělé katechumenky Kateřiny Berkové (Maková), o týden později v sobotu 6. dubna se plánuje křest jejich dvou malých dětí a v neděli 7. dubna pak křest dalších dvou školních dětí, které půjdou letos s i k prvnímu svátostnímu přijímání.

Biřmování

Svátost biřmování tvoří se křtem a eucharistií souhrn „svátostí uvedení do křesťanského života“. Ve svátosti biřmování nabízí Bůh dospívajícím a dospělým možnost nebytí ani v nejtěžších životních zkouškách sám a bez pomoci. Žadatel musí být pokřtěný a vybírá si nové jméno některého svatého jako svého patrona. Touto svátostí je biřmovanec obdařen zvláštní silou Ducha svatého. Bez přijetí této svátosti by zůstal náš duchovní život neúplný. V naší farnosti bude svátost biřmování udělována v neděli 21. dubna. Celkem se k přijetí svátosti připravuje 12 mladých lidí, z nichž polovina už žije v manželství. 3 biřmovanci nejsou z naší farnosti. Třináctým biřmovaným bude čerstvě pokřtěná paní Maková, roz. Berková.

Eucharistie

Svatá eucharistie dokončuje uvedení do křesťanského života. Eucharistie je zpřítomněním Kristovy velikonoční oběti, tedy smrti a zmrtvýchvstání. Zároveň je to srdce a vrchol života církve. V ní se všechno začíná, k ní směřuje vše, co se týká křesťanského života. Skrze proměňování nastává předpodstatnění chleba a vína v Tělo a Krev Krista. Pod posvěcenými způsoby chleba a vína je přítomen sám Ježíš Kristus, živý a oslavený, opravdu, skutečně a podstatně, jeho Tělo a jeho Krev, s jeho duší a s jeho božstvím. V naší farnosti je slavnost přijetí svátosti eucharistie, tady prvního svatého přijímání plánována na neděli 5. května. Na tuto svátost se v naší farnosti připravuje celkem 10 dětí ze třetí až páté třídy základní školy. Jsou mezi nimi i děti z okolních farností (Cholina, Vilémov). Kdo chce

přijmout Krista v eucharistickém přijímání, musí být ve stavu milosti posvěcující. Je-li si někdo vědom, že se dopustil smrtelného hříchu, nesmí přistoupit k přijímání, aniž by předtím nedostal rozhřešení ve svátosti smíření.

Svátost smíření

Odpuštění hříchů, spáchaných po křtu, se uděluje prostřednictvím svátosti smíření nebo pokání či zpovědi. Hřích je víc než pouhá chyba, narušuje vztahy člověka k Bohu, k bližnímu i k sobě samému. Ježíš ví o našich slabostech. Stanovil proto způsob, jak lze dosáhnout odpuštění hříchů. Svátost smíření je příležitost, jak najít cestu zpět. Často nařikáme, kolik je na světě zla. Smíření je krokem k tomu, jak uvést do světa více dobra. Odpuštění potřebujeme možná více, než si myslíme. Ke svatě zpovědi přistoupí děti poprvé v sobotu 6. dubna a pak těšně před sv. přijímáním v sobotu 4. května.

Manželství

Bůh ustanovil svátost manželství jako projev své lásky k člověku. Posvěcuje vztah muže a ženy do takové plnosti, „takže už nejsou dva, ale jedno tělo a jedna duše.“ Působením svátostné milosti dochází mezi oběma k nerozlučitelnému spojení. V svátosti manželství se dostává novomanželům tolik Boží pomoci, kolik jí budou potřebovat, aby spolu zůstali věrně v radosti i bolesti po celý život a aby oba byli schopni společně nést povinnosti v manželství a rodině. V naší farnosti bude udělena svátost manželství Kateřině Berkové a Markovi Makovi v sobotu 6. dubna.

Udělování svátostí by mělo být vždy velkou událostí celé farnosti. Proto je zapotřebí, aby se celé naše farní společenství sjednotilo v modlitbě za všechny, kteří přijmou o letošních Velikonocích kteroukoli ze svátostí.

Petra Obšelová

Nemusím být jako oni.....

Proč já? Proč ne oni? Proč teď? Proč pořád já?

Často se setkáváme s těmito otázkami v každodenním životě. Ale odpověděli jsme si už na tyto otázky někdy? Když jsme byli malí, často

jsem se ptali: „A proč musím vstávat do školky nebo do školy? A proč se musím pořád uklízet?“ A za každou naši otázkou proč, byla vždy odpověď rodičů, nebo prarodičů „protože“. Obvyčně věta pokračovala dál, ale někdy to slovo „protože“ bylo to poslední, co jsme slyšeli. Jak dlouho si můžeme sami odpovídat na otázku: „Proč se zapojuji tak málo ve farnosti?“ Proč? Protože mám málo času. Proč? Protože chodím do práce. Proč? Protože musím vydělávat peníze. Proč? Protože jsou v životě peníze potřebné víc, než je zdrávo. Proč? Protože si chceme žít. Proč? Protože nám Bůh dal život. Proč tedy Bohu nedáme to, co on nám dal? Protože....

Protože jsme zahleděni do sebe, protože se jenom vymlouváme na to, co nám chybí. A přitom toho Bůh zase tolik nechce. Nechce po nás peníze, nechce po nás statky. Chce jen nás. Kdo by nás chtěl takové, jací jsme? Kdo by nás měl rád i s chybami jaké máme? Kdo by nám dal to, co on nám dává? A přesto pro nás je to málo.

Bůh je pokoj. Bůh je odpověď. Bůh je ten, kterého máme v životě hledat. Boha najdeš všude, ale nejvíc ve svých bližních. Rozhlédni se kolem sebe a konečně se přestaň ptát proč a zapoj se. Pomoz naší farnosti. Zpřijemni si tuto dnešní uspěchanou dobu tím, že zavítáš do kostela i během týdne, nebo že obětuješ Bohu trochu svého času a přijdeš na křížovou cestu. Je to jen 30 minut. Co bys byl bez Boha.....???

Redakce FL

Papež Benedikt XVI. odchází

Papež Benedikt XVI. oznámil při konzistoři 11. února 2013 kardinálům své rozhodnutí, že se k 28. únoru vzdává svého úřadu.

„Draží bratři, svolal jsem tuto konzistoř nejenom kvůli třem kanonizacím, ale také proto, abych vám oznámil rozhodnutí velké důležitosti pro život církve. Po opakovaném zpytování vlastního svědomí jsem před Bohem došel k jistotě, že moje síly z důvodu pokročilého věku již nestačí na náležitě vykonávání petrovského úřadu. Jsem si dobře vědom, že tato služba svou duchovní povahou musí být konána nejenom činy a slovy, ale neméně také utrpením a

modlitbou. Nicméně, v dnešním rychle se měnícím světě zmítaném záležitostmi velkého významu pro život víry je pro řízení Petrovy bárky a hlásání evangelia zapotřebí také tělesných i duševních sil, kterých mi v posledních měsících ubylo natolik, že musím uznat svoji neschopnost spravovat úřad, který mi byl svěřen. Proto s vědomím závažnosti

kardinálům při volbě nového papeže. Pokud jde o mne, budu nadále z celého srdce chtít sloužit svým životem oddaným modlitbě svaté církvi Boží.”

Papež Benedikt XVI., vlastním jménem Joseph Ratzinger se narodil 16. 4. 1927. Je 265. papežem, který byl zvolený 19. 4. 2005, po smrti svého předchůdce papeže Jana Pavla II. V roce

tohoto úkonu zcela svobodně prohlašuji, že se vzdávám služby římského biskupa, nástupce svatého Petra, kterou mne pověřili kardinálové 19. dubna 2005, takže od 28. února 2013 ve 20.00 hodin bude římský stolec, stolec svatého Petra uprázdněn a bude zapotřebí, aby ten, komu to přísluší, svolal konkláve, které zvolí nového papeže.

Drazí bratři, opravdu vám ze srdce děkuji za veškerou lásku a práci, kterou jste spolu se mnou nesli tíži mého úřadu, a prosím o odpuštění za všechny své nedostatky. Nyní svěřujeme církve svatou péči našeho Nejvyššího Pastýře, našeho Pána Ježíše Krista, a prosíme jeho svatou Matku Marii, aby svou dobrotivou mateřskou přímluvou pomohla otcům

1951 se stal knězem a v roce 1977 arcibiskupem Mnichova a Freisingu. Kardinálem-biskupem byl jmenován v roce 1993. V roce 1998 se stal viceděkanem Kolegia a v roce 2002 děkanem. Je osmým papežem německé národnosti. Posledním papežem, který dobrovolně odstoupil ze svého úřadu, byl v roce 1294 papež Celestýn V..

Kardinál Dominik Duka, který se bude účastnit konkláve, ve svém prohlášení ocenil velkou duchovní odvalu Svatého otce učinit tak závažný krok. Vyzval nás všechny, abychom se nyní spojili v modlitbách za volbu nového papeže i za zdraví a sílu pro Benedikta XVI.

Redakce FL

Děti dětem

Milé děti, od tohoto čísla budeme připravovat stránku pro děti my dva – mladí redaktoři Farního listu - Dominika a Metoděj. I když si myslíme, že nás znáte hlavně z kostela, dovolte nám, abychom se Vám trošičku představili. Jak se sluší a patří – nejdřív dáma. Jmenuji se Dominika, je mi 13 let a chodím do 8. třídy ZŠ v Senici na Hané. Mezi mé největší koníčky patří tanec a hudba. Od druhé třídy chodím do taneční školy v Olomouci. Jakmile

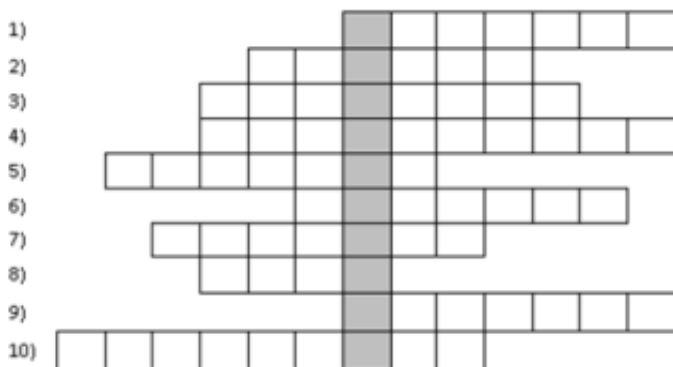
jsem se naučila trošku číst, začala jsem chodit do naší scholy, kde zpívám a občas hraji na kytaru. Moc mě to baví.

A teď je řada na mně. Jmenuji se Metoděj a jsem bratranec Dominiky. Je mi 14 let a chodím do tercie Gymnázia Jana Opletala v Litovli. Sotva jsem se naučil chodit, přivedla mě máma do sakristie a od té doby jsem ministrant. Moc mě to baví. Mám pocit, že jsem v kostele k něčemu potřebný. V 11 letech jsem se stal hasičem. Oba jsme aktivní skauti. Jezdíme na skautské i farní tábory.

Křížovka pro děti

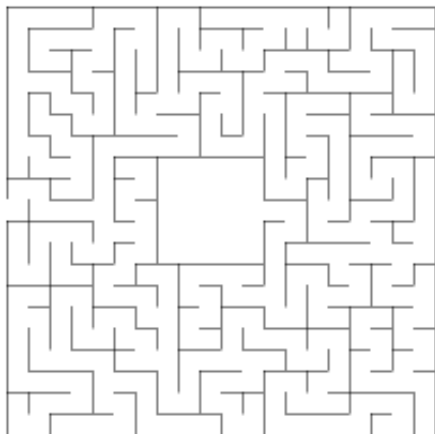
Pro naše další číslo jsme si pro vás připravili tradiční soutěž. Dnes je to křížovka. Vyluštěnou tajenku zašlete nejpozději do 15. března na e-mail farnilist@email.cz. Tajenku můžete také napsat na lísteček a předat ji jednomu z nás v kostele nebo ve škole. Ze všech správných odpovědí vylosujeme 3 výherce, kterým předáme při mši svaté malé ceny.

- 1) Co malují děvčata o velikonocích?
- 2) První jarní měsíc se jmenuje?
- 3) Co chlapci pletou na jaře z proutí?
- 4) Jakou smrtí zemřel Pán Ježíš?
- 5) Co společně večeříme při Agapé?
- 6) Kam nejčastěji chodíme na Velikonoce?
- 7) Tradiční velikonoční pečivo?
- 8) V jakém ročním období slavíme Velikonoce?
- 9) Co přináší zajíček se slepičkou dětem na Zelený čtvrtek?
- 10) Co hlavně slavíme o Velikonocích?

Bludiště pro šikovné

Projdete bludistěm do jeho středu?

Najdi osm rozdílů

Něco málo pro zasmání

Američtí archeologové našli v Nevadské poušti, v hloubce 10 m, odpovídající stáží 15 000 let, měděný drát. Z toho usoudili, že již tehdy byl v Americe zaveden telefon. Jejich ruští kolegové kopalí u Moskvy v hloubce 20 m, která odpovídá stáří 30 000 let, a nenašli vůbec nic. Z tohoto Rusové usoudili, že již před 30 000 lety existovalo v Rusku bezdrátové spojení.

Letadlo na letišti roluje na ranveji, ale najednou zastaví a vrací se zpátky. Po hodinové pauze znovu odstartovalo. Znepokojený

cestující se zeptal letušky, co se stalo. Letuška na to odpoví: „Pilotovi se nějak nelíbil zvuk motoru a trvalo nám skoro hodinu, než jsme sehnali pilota, kterému to nevadilo ...“

Ráno po svatbě v Káni Galilejské... Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a sténá. Jeden zvláště „přejásaný a přepitý“ muž prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! Ty už ne...“

zdroj: Tarsicius

Ještěli někdo znáte dobrý vtip, který bychom mohli otisknout v dalším čísle Farního listu, pošlete nám ho také na e-mail: farnilist@email.cz nebo na lísteček a stejně jako tajenku, předat jednomu z nás. Autoři nejlepších vtipů budou oceněni. Moc se těšíme na Vaše odpovědi a e-maily.

Hádky pro bystré

Tři muži se potápějí v řece, ale když vylezou z vody, jenom dva mají mokré vlasy. Jak je to možné?

(Třetí muž je holohlavý)

Matka má sedm dětí, polovina z nich jsou kluci. Jak je to možné?

(Všechny děti jsou kluci, takže polovina jsou chlapci a druhá polovina také)

Ahoj Dominika a Metoděj

Oslava svátka sv. Floreána v Lodeřově

Vážení seniční farníci,

dovolte mě, abech vás pozval za náš Sbor dobrovolných hasičů v Lodeřově na tradiční oslavu svátka sv. Floreána, patrona hasičů, která se letos v Lodeřově uskuteční v sobotu 4. května 2013. Po tradičním průvodu z Keniček do Lodeřova v 8,30 hodin bude v naší kaplečce Panne Marie Ružencové sloužena slavnostní mša svatá za všechny živy a zemřelé hasiče z Lodeřova, okrsko č.5 Drahanovice a všech Sborů dobrovolných hasičů z okolí, kteří se této oslavě zúčastní. Po mše svaté budeme slavnostně žehnat nové hasičky a naše lodeřovské zásahové jednotky. V 11 hodin odstartuje ož XVII. ročník tradiční hasičké soutěže „O putovní pohár sv. Floreána“ patrona hasičů. Letošní oslava našeho hasičkyho patrona sv. Floreána bude mít v Lodeřově o to slavnostnější ráz, že se nám v loňském roce podařelo uskutečnit to, co nedokázale celá generace našich předchůdců. Ke zbudování sochy

založení našeho Sboru sme před našo hasičko zbrojnicó postavile novó, skoro tře metre vesokó pískovcovó socho sv.Floreána v rámci projektu „Luděřov-Úprava veřejného prostranství v okolí hasičské zbrojnice ve Vale“. Slavnostní žehnání nové sochy sv. Floreána proběhlo při oslavě 120 let založení SDH Lodeřov, a to 1. září 2012. Hlavním celebrantem slavnostní mše svaté a žehnání nové sochy sv. Floreána byl P. Antonín Basler, kancléř arcibiskopství olomouckého a kanovník Metropolitní kapituly o sv. Václava v Olomouci. Velece mě těší, že to byla právě naša generace, která v dnešní nelehké době mohla přepavit pro naše spoluobčany a pro církevní společenství toto krásné odvolání. Přejí nám všem, abe náš lodeřovský sv. Floreán byl deky nejenom ochráncem našeho Sboru a občanů Lodeřova, ale širokýho, dalekýho okolí od povodní, ohně a všech ostatních živů všedního a svátečního dne.

*br.Pavel Navrátil
senický varhaník,
jednatel SDH Luděřov
a starosta okrsko č.5 Drahanovice*

redakční rada Dominika Doláková, Vendula Koupilová, grafická úprava Martin Obšel,
telefon do kanceláře 733 741 607, mobil kněze 736 522 838
kontakt pro příspěvky farnolist@email.cz, farní web www.farnost-senice.cz

Pozvánky a události

Březen

9. 3.	8:30	so	Postní duchovní obnova farnosti
	16:00	so	Společenství rodin s dětmi
10. 3.	15:00	ne	Křížová cesta na Svaté Vodě
15. 3.	19:00	pá	Katecheze pro dospělé na faře
17. 3.		ne	Sbírka na varhany
23. 3.	8:00	so	Diecézní setkání mládeže – Velehrad
	14:00	so	Zpovědní den farnosti - Senice na Hané
	15:30	so	Zpovědní den farnosti - Náměšť na Hané
24. 3.		ne	Křížová cesta pod širým nebem v Náměšti na Hané
27. 3.	19:00	st	Velikonoční Agapé – kulturní dům (večerní chvály v kostele v 18:00)

Duben

2. 4.	9:00	út	Zahájení opravy varhan
4. 4.		čt	Návštěvy nemocných v Senici na Hané
5. 4.		pá	Návštěvy nemocných v Seničce
		pá	Adorace v Roce Eucharistie
7. 4.	14:00	ne	Svátek Božího milosrdenství, Náměšť na Hané
10. 4.	19:00	st	Setkání Pastorační rady
15. 4. – 17. 4.			Národní pout' kněží – Velehrad
19. 4.	19:00	pá	Katecheze pro dospělé na faře
20. 4.	10:00	so	Skautská pout' – Svatý Kopeček
21. 4.	8:00	ne	Udělování svátosti biřmování v naší farnosti
		ne	Sbírka na nátěr farních oken
28. 4.	16:00	ne	Setkání členů živého růžence

Květen

1. 5.	15:00	st	Májová pobožnost - Hliníky
2. 5.		čt	Návštěvy nemocných v Senici na Hané
3. 5.		pá	Adorace v Roce Eucharistie
4. 5.		so	Návštěvy nemocných v Seničce
4. 5.		so	Pout' ke cti patrona hasičů - Loučany
5. 5.	8:00	ne	1. svaté přijímání v naší farnosti
11. 5.		so	Farní pout' žen a dívek z naší farnosti do Zlatých Hor
11. 5.		so	Ministrantský den v Olomouci

Pořad bohoslužeb ve Svatém týdnu

Květná neděle	24. 3.	8:00	mše svatá, svěcení ratolestí
Zelený čtvrtek	28. 3.	18:00	mše svatá
Velký pátek	29. 3.	18:00	obřady
Bílá sobota	30. 3.	21:00	vigilie Zmrtvýchvstání (vrcholná liturgie Velikonoc)
Neděle	31. 3.	8:00	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Úmysly společné modlitby farnosti

Březen - za šťastnou volbu nového papeže, Kristova náměstka na zemi, a za požehnání pro jeho působení v čele církve

Duben - za biřmovance, aby se s radostí otevřeli pro přijetí Ducha Svatého a nechali se jím vést

Květen - za děti, které letos poprvé přijímají Pána Ježíše v Eucharistii a za jejich rodiny, aby rostly ve víře a v přátelství s Bohem